

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

SESTADIENIS

N. 65 (3955)

Anykščiai,

1979 m. birželio mėn. 9 d.

Kaina 2 kap.

ŽEMDIRBIŲ JĖGAS — ŠIENAPJŪTĖS DARBŲ FRONTUI!

Pats smagiausias darbas

Vos spėja Bronius Paškonis išvairuoti pradalgį, o saulei kepinant ir karštam vėlui džiūvinant, po valandėlės nukirsta žolę pastebimai apvysta.

Kur iš ryto šienaula, po pietų galima sumalkinti ir vežti į tranšėją. — nusprenžia kolūkio pirmininkas V. V. Kalenda.

„Aušros“ kolūkyje šienainių buvo pradėta gaminti pirmadienį. Šiam darbui buvo sukurta patyrusių, našią techniką valdančių mechanizatorių brigada. Bronius Paškonis, Kazys Salkus, Vytautas Bublys tadien išvarė pirmuosius pradalgius kultūrinėse ganyklose ir pievose. Kiekvienas iš vyrų per dieną nušienauja maždaug po 24 hektarus. Tad, nors žolė, ypač ganyklų aptvaruose, po pirmojo nugavimo yra retoka, vis dėlto šienpjoviai kasdien suguldo į pradalgius apskiai žaliosios masės. Jos užtenka pripildyti 500 tonų šienainio tranšėjai per 3–4 dienas.

Labai svarbu nupjautą žolę laiku vartyti, kad ji tolygiau džiotų. Šis darbas patikėtas traktorininkams Vy-

tautui Daugiliui ir Rimantui Janoniui.

Ypač atsakingas šienainio gamybos baras — apvytusios žolės smulkinimas. Iš visos turimos kolūkyje šios rūšies technikos šiam darbui atrinktos mašinos, kurios smulkiausiai žolę supjausto — Vichr, KUF-1,8 ir Z-306.

Smulkintuvus valdo itin patyrę mechanizatoriai Vidmantas Braziūnas, Algis Paršiukas ir Albinas Palskys. Jei kartais kuris smulkintuvus sugestų, dirbtuvėse stovi tu pačių tipų Vichr ir KUF-1,8 atsarginės mašinos. Mechanizatorius parvežtų sugedusią ir išskubėtų į pievą su atsargine. Tuo tarpu dirbtuvėse būdintys remontininkai Juozas Salkus, Albertas Ingaunis, Vytautas Budreika paskubėtų grąžinti rikiuotėn atvežtą iš lauko smulkintuvą. Šienapjūtės baruose būdi meistras reguliuotojas Jonas Ziberkas.

Susmulkintą masę į tranšėjas veža šeši mechanizatoriai, jų tarpe Antanas Sirvydis, vairuojąs T-150K traktorių su talpia priekaba.

Sutelkę pakankamai technikos, aušriečiai įstengia

šienainį gana spartokai gaminti. Šienainio kokybė, žinoma, priklauso nuo žolės išdžiūvimo laipsnio. Nepaprastai giedromis ir vėjuotomis dienomis ne viename, tai kiltame plotelyje žolė gali ir perdžiūti. Nespėjus jos susmulkinti bei surinkti į priekabas. Tokiu atveju ją numatyta presuoti šienai.

Pasirūpinę, kad šienainio gamintojai negaištų, važinėdami namo pietauti. Į pievas ir prie tranšėjos šviežias maistas pristatomas iš Svėdasų valgyklos.

Kolūkio valdyba numatė vertinti lenktyniaujančių tarpusavyje šienpjovių ir žolės surinkėjų pastangas pagal jų darbo kokybę, technikos eksploatavimo taisyklių laikymąsi. Kas savaitę pirmąją ir antrąją vietą iškovojusiems šių barų mechanizatoriams bus įteikiama perlinamoji gairėlė ir premija.

— Šienainio gamyba — pas mus pats smagiausias darbas, — pareiškė tadien kolūkio pirmininkas. — Akimirkiniu tušėja pievų plotai. Į ganyklų aptvarus netrukus leisime trąšų barsytuvus.

„Aušros“ kolūkyje lankė-

Baigiant politinio švietimo mokslo metus

Antradienį LKP Anykščių rajono komitete buvo surengta Propagandisto diena. Įžanginį žodį joje tarė LKP Anykščių rajono komiteto sekretorius J. Dailys. Susirinkę propagandistai iš klausė šio komiteto politinio švietimo kabineto vedėjos A. Jaknūnienės pranešimą „Anykščių rajono politinio švietimo ir ekonominio mokymo pasiekimai ir perspektyvos“ bei rajono politinio švietimo metodinės tarybos nario D. Binkio pranešimą apie propagandistų uždariusius, ruošiantis naujiems politinio švietimo mokslo metams.

Po to geriausiems rajono propagandistams buvo įteikti apdovanojimai. Į rajono Propagandisto garbės knygą buvo įrašyti „Svyturio“ kolūkio ir Anykščių ryšių mazgo politinio švietimo mokyklų propagandistai B. Grigaliūnas ir Z. Staniulienė. Rajono vidaus reikalų skyriaus, J. Bičiūno vidurinės mokyklos, „Aušros“ ir „Gintaro“ kolūkių politinio švietimo mokyklų propagandistai A. Starčauskas, V. Bražėnas, V. Kalenda ir A. Jakutis apdovanoti LKP Anykščių rajono komiteto ir rajono LDT vykdomojo komiteto garbės raštais. Žemės ūkio darbuotojų

profesijos rajono komiteto garbės raštas įteiktas Skiemonių kolūkio komunistinio darbo mokyklos vadovui J. Juocepieniui, o LKKJS rajono komiteto garbės raštą apdovanotos „Aukštakalnių“ ir „Gimtosios žemės“ kolūkių komjaunimo politinio švietimo ratių propagandistės Z. Aleknavičienė ir L. Savičienė.

Po to anykštiečiai propagandistai nuvyko į Uteną, kur juos sutiko LKP Utenos rajono komiteto sekretorė S. Mykolaitienė ir šio komiteto politinio švietimo kabineto vedėja Z. Slajuvienė. Sekretorė papasakojo atvykusiems svečiams apie rajono ekonomikos bei kultūros laimėjimus ir ateities perspektyvas. Z. Slajuvienė apibūdino ateities pasiekimus politinio ir ekonominio švietimo baruose, papasakojo, kaip ju rajone organizuotas propagandistų kadrų parinkimas ir jų mokymas. Anykštiečiai aplankė LKP Utenos rajono komiteto politinio švietimo ir ekonominio mokymo kabinetą, susipažino su vaizdinių bei vaizdinių techninių priemonių komplektais, šio komiteto bibliotekos darbu.

Po to Anykščių rajono propagandistai aplankė Utenos pieno miltelių gamyklą, trikotažo fabriką, mėsos kombinatą, domėjosi kompleksinių darbo procesų mechanizavimu, aplinkos tvarkymu ir vaizdinės agitacijos tobulinimu šiose įmonėse. Taip pat anykštiečiai apžiūrėjo Utenos priemiestyje įrengtą poilsio zoną.

„K. d.“ inf.

Abiturientai laiko egzaminus

Anykščių antroje vidurinėje mokykloje šių mokslo metų abiturientų laida — dešimtoji. Tai pati gausiausia laida — mokyklą baigia 90 abiturientų.

Laikydami lietuvių kalbos ir literatūros egzaminą, 47 šios mokyklos vienuoliktokai rašiniui pasirinko temą „Revoliucijos tema J. Janonio lyrikoje“. 36 — „Darbo žmogus J. Baltušio „Parduotose vasarose“ ir 7 — „Te visad šviečia saulė“. Vienuoliktos mokinių parašyti rašiniai buvo įvertinti labai gerai. Giliai išnagrinėjo J. Janonio kūrybą Alifredas Puodžiūnas, Gintautas Saulius. J. Baltušio kūrinio herojų vidini grožį savo rašinyje atskleidė Raimonda Paulavičiūtė. Taikos, vaikystės motyva rašinyje „Te visad šviečia saulė“ ryškiai išsivystė Irena Blažytė, Rita Lymontaitė. Egzaminas parodė gilią moksleivių gimtosios kalbos ir literatūros žinias, politinį brandumą, idėjines pozicijas.

Stropiai ruošėsi mokslininkai fizikos egzaminui. Kai kurie egzaminų metu parodė geresnes žinias, negu mokslo metais. Kiekvienas moksleivis demonstravo fizikos bandymus. Jeigu vienuoliktokas b ir c klasių moksleivių žinios buvo silpnesnės, tai XIa klasėje iš 29 mokinių — trylikos išlaikė egzaminą labai gerai, keturiolika — gerai.

Vakar abiturientai laukė matematikos egzaminą.

V. Miskiniene

Pašarų ruošėjams prasidėjo karštymetis

Vaiskliai saulėtas trečiadienio rytmetis. Kai su kolūkio vyriausiojo agronomu Algirdu Preibiu iš mechaninių dirbtuvų automašina nuvil-dėjome į Vaitikūnų kultūrinės ganyklas, atvirai šnekanč, žvilgsniu negalėjai aprėpti toli toli nusidriekusi, vėjuje siūruojančio žaliojo kilimo. Čia pat priejęs pašarų ruošimo baro vadovas — buvęs Salų žemės ūkio techniko auklėtinis Antanas Budreika ne be pasididžiavimo su agronomu sušneko, kad žolės vešlumo ganykloje ištisus iki valiai susilaikė. Užteks jos ir karvių bandai pasisotinti, ir šiame didesniame kaip devyniasdešimt hektarų masyve trečdajį ganyklų ploto į pradalgius suguldys, kad kvapnaus šieno ir klijimui nestigtų. O žolė įžėlusiai vešliai gal todėl, kad ganyklas pasirūpinę dar iš rudens kalio ir superfosfato trąšomis pamaitinti, o šį pavasarį dar azotinių nepagailėta.

Jau antra diena ščia šeimininkauja, pradalgį po pradalgio ganyklų aptvaruose rėždami, nebe pirmus metus tokio įkarščio dienomis šien-

pjovių amato imdamiesi, mechanizatoriai Jonas Pajarskas ir Eugenijus Viteikis. Dabar jiedu valdo palyginti „miniatiūrinius“ traktoriukus T-16, o dar visiškai neseniai, sėjos įtampos dienomis, jie ruošė dirvas galingais T-150 ir T-74 traktoriais.

Suka ir suka ratus, nusidriekusioje ganykloje palikdami paskui save vis naujus suguldytus pradalgius, ir už traktorių MTZ-50 vairo besėdintys Jurgis Raščius su Povilu Jasilioniu. Pjovėjai — šitas „kvartetą“ darbo ščia pristigs beveik iki pietų, užtat baro vadovas Antanas Budreika pasirengęs juos tučiuojau nukreipti tokiame pat darbui į Gikių kultūrinės ganyklas. O ten, kur dar vakar vyrai išvarė pirmuosius pradalgius, jau su savo traktoriukais T-25, prisikabinę šieno vartytuvus, atskubėjo mechanizatoriai Vidmantas Raščius ir Algis Baronas. Netruks atbildėti ščia, kaip porino vyriausias agronomas Algirdas Preibys, ir šieno presavimo grandies patyrę vyrai — Albinas Skrebė, Jonas Belnūsis ir Antanas Rudokas. Pasirodo, kaip per-

nykščią vasarą, taip ir per šią šienapjūtę užsimota visą šieną supresuoti. Ir šį darbą galvojama atlikti taip, kad presai surinktų dar nevisiškai išdžiūvusią žolę.

REPORTAŽAS

Taip bus išsaugoti žolės lapeliai, o vertingesnis pašaras galutinai pradžiūsus, sugabentasis į klijimus, kuriuose įrengta aktyvioji ventiliacija.

Prasidėjusio tikro pašarų ruošimo karštymetio pulsą galima buvo pajusti, užsukus į šalimais mechanizacijos kiemo tik ką įrengtą naują žolės miltų ganybos agregatą. Čia yra sumontuotas ir granuliatorius. Šeimininkai pirmiausia ir suskačiavo naujosios produkcijos — granulių gamybos griebtis. Žaliu aksomu spindinčių kėvertų tony granulių jau pirmą dieną — antradienį pasisekė į krūvą supilti, o kitadien darbas klostėsi spėriau. Užtat ir agregato mašinisto Fausto Sukio ar jį pavaduojančio Mykolo Kriau-

cevičiaus veiduose šitomis prasidėjusio įkarščio dienomis galima buvo pastebėti susirūpinimą ir susikaupimą, juo labiau, kad atsakomybė jiems išpuolė išties didžiulė. Stebėk, sukis, kad tik neparkaitintum vertingo pašaro. O juk užsimota jo pasigaminti apie trejetą šimtų tonų. Todėl vikruolis tenka ir Gikių kultūrinėse ganyklose granulių produkcijai žolę beįpaušančiam mechanizatoriui Kaziiui Matulevičiui, ir susmulkinti žaliąją masę iš lauko iki žolės miltų agregato traktorininkui Jonui Darandovui, ir kitiems vyrams.

Mechanizacijos kiemo dispečerinėje vyriausias agronomas Algirdas Preibys atkreipia dėmesį į išskabintą stendą pašarų ruošimo mechanizuotų grandžių darbo planą. Pasirodo, šienapjūtės darbynečių sudarytos net penkios mechanizacijos grandys: žolės pjovėjų, šieno vartymo grėbimo, presavimo, žolės miltų ir granulių gamybos, o taip pat šienainio-silosos gamybos. Pastarosios sudėtyje — net aštuonetas mechanizatorių. Plane detalai

atsispindi, kokią techniką pasitelks kiekviename darbo bare, konkrečiai numatytos kiekvienam mechanizatoriui darby apimtys, dienos išdirbio normos ir visų darbų trukmė.

Seimininkai ne be pagrindo tvirtino, jog už dienos kitos į darbą įsijungs ir sultingojo pašaro ruošėjai. Iš dobilių ir kultūrinių pievų žolės numatyta vien ankstyvojo siloso pasigaminant apie 500 tonų, o šieno į klijimus užsimota sugabent ne mažiau kaip aštuonetas šimtų tonų. Tiek siloso, tiek ir šienainio gamybai jau paruoštos keturios tranšėjos, talpinančios 2400 tonų sultingojo pašaro.

Prasidėjusios „Lenino kelio“ kolūkyje šienapjūtės darbų karštymetio dienos, pagrįstos žmonių susiklausy-mu ir organizuotumu, tarsi sakyte sakė, jog darbštieji ūkio šeimininkai, atkakliai trinsdami, pasiryžę sukaupti tiek pašarų, kiek jų numatė paruošti savo planuose ketvirtaisiais dešimtojo penkme-

St. Vincūnas

RESPUBLIKOS IŠVADAVIMO 35-osioms ML...MS PAŽYMĖTI

Lietuvos KP Centro Komitetas priėmė nutarimą „Dėl Vilniaus miesto, Lietuvos TSR miestų ir rajonų išvadavimo iš vokiškųjų fašistinių grobių 35-ųjų metų minėjimo“.

Tarybų Lietuvos darbo žmonės, sakoma nutarime, broliškoje TSRS tarybinių tautų šeimoje su dideliu gamybinio ir politinio pakilimo pasitinka Lietuvos TSR išvadavimo iš vokiškųjų fašistinių grobių 35-ąsias metines. Šios didelės ir šviesios šventės proga lietuvių tauta vėl išreiškia karštą dėkingumą Komunistų partijai, didžiajai rusų tautai, broliškų respublikų tautoms už didžiulę internacionalinę pagalbą, vaduojant respubliką iš vokiškųjų fašistinių okupantų Didžiojo Tėvynės karo metais, statant išsivysčiusį socializmą. Tarybų Lietuvos darbo žmonės, jaunoji karta gerbia kovotojų už socialistinę sentvarką atminimą ir yra pasiryžę gausinti partijos ir tarybinės liaudies kovines ir darbo tradicijas, kovoti už komunistinių idealų įgyvendinimą, tarybinės Tėvynės galios stiprinimą.

Lietuvos Komunistų parti-

jos Centro Komitetas įpareigoja partijos miestų, rajonų komitetus, pirmines partines organizacijas Vilniaus miesto ir visos respublikos teritorijos išvadavimo iš vokiškųjų fašistinių grobių 35-ąsias metines pažymėti kaip didelės politinės svarbos įvykį, su nauja jėga atskleidžiantį Lenino idėjų, socialistinio internacionalizmo, tarybinio patriotizmo didybę, draugystės jėgą.

OFICIALI KRONIKA

Lietuvos Komunistų partijos Centro Komitetas pasiūlė Lietuvos KP miestų, rajonų komitetams, ministerijoms ir žinyboms, vietinių Liaudies deputatų tarybų vykdomiesiems komitetams, profsąjungų ir ūkinės organizacijoms toliau teikti paramą Didžiojo Tėvynės karo invalidams, karo ir darbo veteranams, partizanams ir pogrindininkams, žuvusių didvyrių šeimoms, padėti jiems pagerinti gyvenimo ir buities sąlygas, tobulinti jų medicininį aptarnavinimą, pensijinį aprūpinimą, pastoviai jais rūpintis.

(ELTA)

Talkininkai iš Aulelių internato

Nuskambėjęs paskutinis šių mokslo metų skambutis užskleidė mokyklinius vadovėlius ir klases darbų sąsiuvinius ir paskelbė internacionalinės mokyklos penktųjų klasių mokiniams visuomenei naudingą darbo kolūkio laukuose pradžią. Dabar kiekvieną rytą gausus būrys berniukų ir mergaičių traukia į „Aušros“ kolūkio runkelių plotus.

Drėgna žemė, saulės karščiui palepinta, pakėlė ne tik liaunus runkelių daigelius, bet ir piktžolių lapus. Per kelias dienas runkelių laukas apsidrėdė žaliu kilimu. O kolūkyje darbo rankų, kad galėtų nuravėti tokius laukus, nėra.

Internatinė, jau įrodę savo darbštumą praėjusį rudį, greitai atsukė į talką. Darbas eina sklandžiai. Per dieną mokiniai nuravi vos ne po hektarą. Kolūkiečiai net stebisi — tokie vi-pirai, o, prašau, kaip spėiai dirba.

Kalbamės su mokiniais — kaip jiems sekasi?

— Nelengva... labai sunku buvo pirmą dieną. Vakare skaudėjo rankas, gėlė nugara...

Aišku, su kaupliuku pamatuoti tris valandas (tokia jų darbo trukmė), o birželio saulė dar negaili karščio. Bet paaugliai kantriai dirba, lenktyniauja, padeda silpnes-

niam draugui, sunkumus veikia skardžiu juoku, mergaitės — daina.

— Darbe pasijuntė labai stiprus... iki sunkaus darbo net nežinojom, kad esame tokie kantrūs... — juokauja berniukai.

Iš darbo grįžta pavargę, bet neprisigėli — laimingi, švytinčiais veidais. O auklėtojas Vytautas Majauskas raportuoja mokyklos direktoriui Juozui Krupskui:

— Siandien nuravėjome pusantros normos!

Zinoma, žmogišką išdidumą paauglys gali pajusti tik darbe. Kuo sunkesnis darbas, reikalaujantis ne tik sumanumo, bet ir kantrybės, tuo didesnis džiaugsmas užlieja krutinę, į atlikus.

Aš stebiu ir kilus paauglius, kurie susirenka prie ežero, besilankiojančius ir, be abejo, nuobodžiaujančius. Ar gali jie pasigirti, kad yra stiprus ir išvermingi? Abejojau!

O man pasakė mažiausias internacionalinės mokyklos penktokas Saulius:

— Būni labai laimingas, kai žinau, kad esi dar nedidukas, bet stiprus ir išvermingas.

Internatinėje mokykloje kiekvieno paauglio gyvenime ateina iškilmingas momentas, kai jis iš mokyklinio darbo pereina į kolūkio laukus, nuo mažos lysvėlės, ku-

ria jis rasi nuo antros klasės, penktokas eina į kolūkį. Tų dienų paauglys negali užmiršti.

— Negalima įsivaizduoti pilnavertės laimingos vaikystės, — kalba internacionalinės mokyklos direktorius Juozas Krupskis, — be darbinės veiklos, be tų džiugių akimirkų, kurias teikia darbas, be prakaito negali užaugti žmogus, kaip ir be motinos pieno.

Baigiasi darbo diena. Jaunas žmogus žiūri į svarų runkelių plotą, kuris iš ryto dar žaliavo nuo piktžolių... Ar gali būti kas laimingesnis už šitą paauglį?

Fizinis darbas ne tik paaugliui, bet ir vaikui — tai ne tik įgūdžių formavimo mokykla, ne tik dorovinės saviuoklos šaltinis, bet ir nuostabus, turtingas minčių pasaulis. Šis pasaulis, kuris supa dirbantį, sukelia pačius tauriausius jausmus. Darbas visais laikais taurino žmogų, net tada, kai jis buvo varginantis. Siandien paauglio darbas įgauna visai kitą skambesį. Niekur taip neužsi-grūdins paauglio asmenybė, kaip fiziniame darbe, niekur taip nesulaužys žmogaus sąžiningumas, draugiškumas.

kaip sunkiame darbe. Tik fizinis darbas žmogų daro galingu, morališkai tyru. Tokios mintys kilo, besiklausant internato pedagogų pokalbių su mokiniais trumpų pertraukėlių metu.

Po darbo mokinių laukia turtingas laisvalaikis. Jie susilinka su „Aušros“ kolūkio specialistais, padalinio vadovais, darbo pirmūnais ir veteranais. Kolūkis pirmomis darbo dienomis organizavo mokiniams puikią ekskursiją autobusu. Internate gamybinės praktikos metu organizuojami pokalbiai apie žemės ūkio pasiekimus, darbo pirmūnus, apie duonos vertę ir pagarbą jai. Apie didžiulę pagarbą duonos augintojui.

Beje, internato vestibulyje yra stendas su „Aušros“ kolūkio pirmųjų nuotraukomis. Ten eilėraščių posmelis:

Kolūkio žemė mylima
Mums gausių derlių neš.
Ten dirba tėtis ir mama,
Ten dirbsiu greit ir aš.

Vladas Mozūrinas

Ką gi linkime jauniems kolūkiečiams (jie ruošiasi būti daržininkais) pasekti paauglių darbščiaisiais, paauglių stropiaisiais kolūkiečiais.

Juozas Danilavičius

Birželio 10-oji — Lengvosios pramonės darbuotojų diena

SĖKMĖ LEMIA PIRMŪNAI

Spartakiečiai, pasitildami savo profesinę šventę, sėkmingai vykdė prisiimtus socialistinius įsipareigojimus, fabrike pakilo darbo našumas, pagerėjo išleidžiamos produkcijos kokybė. Susumavus šių metų pirmojo ketvirčio socialistinio lenktyniavimo rezultatus rajono pramonės įmonių tarpe, vėlimo fabriku „Spartakas“ buvo pripažinta antroji vieta. Trečioji vieta šiam fabrikui paskirta respublikos lengvosios pramonės įmonių tarpe. Sėkmę lemia žmonės. Darbo pirmūnų, veteranų, savo profesijos žinovų „Spartake“ gausu. Štai, trisdešimt metų formavimo ceche sąžiningai triūsia trys seserys komunistės Valė Leonova, Elena ir Vera Samsonovos. Pastoviai socialistinio lenktyniavimo pirmūnų gretose žengia vyras ir žmona Birutė ir Vytautas Makuškos. Tik geru žodžiu minimos velėjos Juozas Bulotas, veltinių užsodinimo Vlado Navašinsko, sutankintojo Jono Malčiaus, karšties Vandos Kriogienės, šlifautojos Nijolės Medžiulienės, pagrindų sutankintojos komjaunulės Talyanos Trusovos, Kazanės lengvosios pramonės technikumui auklėtinės, formavimo cecho meistrės komjaunulės, rajono Tarybos deputatės Veros Rožockinos, jaunimo globėjų techninio veltinio formuotojos Jadvygos Girsienės, vyr. meistrės Christinos Prusakovos ir eilės kitų pavardės. Tai šių žmonių sąžiningo triūsio dėka fabriko kolektivas siekia darbo pergalių.

FABRIKO ISTORIJS PUSLAPIAI

Anykščių vėlimo fabriko „Spartakas“ salėje galima išvysti stendą „Seniau ir dabar“, kuriame nuotraukų pagalba pasakojama apie nedidelės „Vailokos“ artelės kelią iki šiuolaikinės įmonės. Šiame stende patalpintos nuotraukos dabar jau tapo istorija, kuri jaunajai darbininkų pamainai byloja apie įvykius fabrike pastaraisiais metais pasikeitusius. Juriskonsulto Alfonso Kavaliausko iniciatyva yra rašoma fabriko istorija. Pirminės komjaunimo organizacijos metraščio puslapis įdomesniais faktais, naujomis pavardėmis reguliariai užpildo komjaunimo aktyvistai. Pirminės komjaunimo organizacijos sekretorė Regina Gendrenaitė taip pat renka spaudoje pasirodžiusią medžiagą apie „Spartaką“. Nuotraukos, laikraščiuos spausdintos korespondencijos, veteranų prisiminimai labai praverčia rašant fabriko istoriją.

GEREJA DARBO SĄLYGOS

Kai 1940 metais atkūrus Tarybų valdžią, iš privačių dirbtuvėlių susikūrė veltinių vėlimo artelė „Vailokas“,

apie mechanizaciją, tinkamas darbo sąlygas tegalima buvo tik svajoti. Tikslai pokario metais buvo įsigyta keletas įrengimų, pradėta naujų gamybinių patalpų statyba. O prieš devyniolika metų spartakiečiai persikėlė į naujus, erdvius cechus. Tačiau plečiantis gamybai, statant naujus įrengimus ir esamos patalpos pasidarė per ankštos. Todėl jau penkeri metai vyksta fabriko rekonstrukcija. Jau dabar dalinai veikia vėlimo cechas, pradėta karšimo-formavimo cecho statyba. Jei dabar spartakiečiai per metus pagamina 360 tūkst. porų veltinės avalynės, 540 tonų techninio veltinio, tai penkmečio pabaigoje, užbaigus rekonstrukcijos darbus, numatoma per metus pagaminti apie 500 tūkst. porų veltinių, daug daugiau techninio veltinio.

Pastaraisiais metais fabrike atsirado nemažai naujų įrengimų, gerokai palengvinančių spartakiečių darbą. Formavimo bare įrengtas judamas pakabinamas kelias, vėlimo bare veikia nauja konvejerinė džiovykla, patobulinta veltinių formavimo technologija, įdiegti nauji veltinių užsodinimo, džiovi-

nimo ir nuėmimo nuo kurpalų agregatai. Sėkmingai fabrike darbuojasi racionalizatoriai. Dalyvaudami „Spartake“ organizuojamuose racionalizatorių kūrybos kursuose, jie šiais metais pasiūžė pateikti 50 racionalizatorių pasiūlymų, kurių ekonominis efektas — sudarys 11,5 tūkst. rublių.

DĖMESYS APLINKAI

Fabriko administracija, visuomeninės organizacijos didelį dėmesį skiria aplinkos tvarkymui, želdinimui, geram dirbančiųjų poilsiui. Vasaros metu kiekvienam spartakiečiui malonu pasidėli tarp gelių, žaliuojančių medžių pavėsyje, prie trykštančio fontano. Todėl poilsio zonoje laisvalaikio metu niekuomet netrūksta žmonių. Maloniai kiekvieną nutiekia administracinio pastato koridoriuose iškabintos meninės nuotraukos, kuriose užfiksuotos Anykščių rajono įžymios vietos, spartakiečių šokiadieniai, darbo pirmūnai. Dabar ruošiamos spalvotos skaidrės, nauja vaizdinė agitacija, kurios taip pat papuos koridoriaus sienas.

Vyt. Bagdonas

„K. d.“ koresp.

MIESTUOSE IR RAJONUOSE

KOLŪKIUI IR KOMPLEKSUI

Statosi, gražėja Šilai. Mažytis, žemėlapiuose neįrašytas kaimelis darosi šiuolaikinė gyvenvietė. Šiluose įsikuria iš vienkiamų persikeliančių „Neries“ kolūkio kolūkiečiai, statomi daugiabučiai namai tarpukinės Beržų gyvenlininkystės įmonės darbuotojams. Prie komplekso dirbininkų bendrabučio įrengta valgykla, kaip ir senesniais Šiluose alidarytas vaikų lopšelis-darželis, aptarnauja visus gyventojus. Gyvenvietėje veikia parduotuvė, medicinos punktas, ryšių skyrius, taupomoji kasa. Būtininkai baigia įrengti skalbinių surinkimo ir išdavimo punktą.

Be gyvenamųjų namų, ar-

timiausiųose Šilų statybos planuose, rašo „Jonavos balsas“, — naujas „Neries“ kolūkio administracinis pastatas, tipiniai kultūros namai.

PASARŲ CECCHAS ADUTISKYJE

Svenčionių rajono Adutiškio tarybinio ūkio žemdirbiai vieni iš pirmųjų respublikoje prieš kelerius metus pradėjo žolės miltų agregatais gaminti ir pilnavertius šiaudų briketus. „Zvaigždės“ laikraštis praneša, kad dabar ūkyje baigiamas įrengti didelis pašarų cechas. Jame per dieną bus galima padaryti po 50 tonų žolės miltų, granuliuotą arba briketų, taip pat iki 25 tonų kombinuotųjų pašarų.

(ELTA)

Darbo pirmūnė Nijolė Medžiulienė

Komjaunulė Vera Rozockina į Anykščius atvyko net iš Kazanės. Merginai buvo patikėtos formavimo cecho meistrės pareigos, komjaunulė išrinkta į komiteto narę. Įsreikiant didelį pasiekimą, darbuotole buvo išrinkta rajono tarybos deputate.

Nuotraukos autorius

KOLEKTYVINIS DARBAS

Simfius kvadratinų metrų kilimų ir kiliminių gaminių virš užduoties išsiunčia varlotojams Lentvario kilimų fabriko kolektyvas. Siemet jis išaus apie tris milijonus kvadratinų metrų gaminių, turinčių didelę paklausą. Pradedami austi 38 naujų piešinių kilimai. Daugiau kaip 40 procentų gaminių lentvariečiai pasiryžę žymėti kokybės ženklui.

NUOTRAUKOJE: planavimo ir gamybos skyriaus viršininkė J. Petkevičiūtė ir fabriko darbininkė D. Rutkauskienė apžiūri penkiabriaunio pažymėtą kilimą „Migėl“.

M. Baranausko (ELTA) nuotr.

„Šilelis“ sutinka poilsiautojus

Anykščių poilsio namai „Šilelis“ vėl prisipildė balsų šurmulių, po žiemos naujam sezonui atgijo gyvenamieji korpusai, valgykla, klubas. Gegužės mėnesį čia maloniai praleisti savo atostogų atvyko pirmoji grupė poilsiautojų iš mūsų respublikos miestų, rajonų ir Kaliningrado srities. Kaip ir kasmet, gražiai svečius sutiko poilsio namų personalas, kaip ir kiekvieną sezoną, poilsiautojai liko patenkinti anykščių rūpestingumu, tvarkingumu, aukšta aplarnavimo kultūra, gerai organizuotu laisvalaikiu. Anykščių poilsio namų „Šilelis“ darbuotojai labai rūpestingai pasiruošę naujam sezonui.

Visuose pastatuose, kambariuose buvo atliktas remontas, korpusai pasipuošę nauja vaizdine agitacija, nemažos dėmesys buvo kreipiamas aplinkos grožiui, želdinimams. Vien gėlių poilsio namų teritorijoje buvo pasodinta už tūkstančių rublių.

Per sezoną nuo gegužės 18-osios iki rugsėjo 30-osios Anykščiuose ilsėsis puspenktas tūkstantis žemdirbių, darbininkų, tarnautojų. Nuo šių metų birželio pirmosios „Šilelyje“ pradėjo ilsėtis vien tiktai šeimos — po du, tris ir keturis asmenis. Seimyniniai keliai labai populiari.

Daugelis keliai dar praeis, kiti įsigys juos čia pat vietoje. O ilsėtis šeimoms su vaikais Anykščiuose iš tiesų sudarytos labai geros sąlygos. Štai, vien mažamečiui vaikams yra įrengtas vaikų žaidimų kambarys, veikla karuselė, žaidimų aikštelės, rengiamas už 11.000 rublių įsigytas autodromas „Mažylis“. Reguliariai vyksta pasakų valandėlės, susitikimai su pasakų seneliu, jauniems poilsiautojams organizuojamos ekskursijos. Vaikų poilsui, buitini rūpinasi keturios pedagogės-auklėtos.

Išvykdami poilsiautojai iš Anykščių visuomet išsiveža tiktai gerus įspūdžius. Kiekvienas iš jų yra dėkingas valgyklos seseriai-šeimininkei Michalinai Boguševičiūtei, vyr. virėjai Onai Gobuzienei, buhalterei Julei Silinienei, pagalbiniam darbininkui Arvydui Gailiūnui, želdinių prižiūrėtojoms Onai Juodelienei, Emilijai Pilkauskienei, bibliotekos vedėjai Jūratei Rutkauskaitei, sporto organizatorinui Petriui Kulkauskui, kultūrinio darbo organizatorei Emilijai Petrokienei ir eilei kitų. Juk sezono metu poilsiautojų buitinę, poilsio, laisvalaikio, sveikatingumo rūpinasi daugiau kaip šimtas įvairių profesijų darbuotojų.

Norime, kad svečiai iš mūsų miesto, iš „Šilelio“ išsivežtų kuo gražesnius prisiminimus, — pasakoja poilsio

namų direktorius Henrikas Stankevičius. — Todėl stengiamės patenkinti visus poilsiautojų pageidavimus, sudaryti visas sąlygas maloniam poilsiui.

„Šilelio“ poilsio namų administracijos iniciatyva buvo išleistas informacinis bukletas, kuriame visi randa svarbiausių mūsų rajono įstaigų telefonus, adresus, sužino apie Taupomosios kasos, Buitinio gyventojų aptarnavimo kombinato, parduotuvių darbo laiką. Poilsiautojų patogumui veikia spaudos kioskas, yra įrengti tarp miestinių telefonų automatai, svečių pageidavimu čia numatoma prekiauti ledais, gėrėmis.

Ypač didelis dėmesys kreipiamas poilsiautojų kultūringam laisvalaikiui. Reguliariai jiems skaitomos pasakaitos, organizuojamos sporto varžybos, tematiniai poilsio vakarai, demonstruojami kino filmai. Poilsiautojų tarpe labai populiari susipažinimo vakarai, o taip pat atsisveikinimo vakarai, kuriems programą ruošia patys poilsiautojai. Svečiai per dvyliką poilsavimo dienų nuvyksta prie Puntuko akmenų, į J. Biliūno tėviškę Niuronis, pabuvoja prie Rubikių ežero, užsuka į liaudies meistro Z. Valuntos sodybą Svėdasų apylinkėje, apsilanko pavyzdingiausiai tvarkomose anykščių sodybose. Siemet poilsiautojai į ekskursijas vyks dar vienu nauju maršrutu — į Didžiųjų sodybą Griežionių kaime. Kultūrinio-masinio darbo or-

ganizatorė Emilija Petrokiene bei jos aktyvi pagalbinkė Anykščių antros durinės mokyklos dėšimė dukra Diana poilsiautojus gali pradžiuginti ir kitais renginiais. Štai šį sezoną pradėjo veikti linksmybių išradimų klubas, bus organizuotas meninis renginys „Laimės žiburys“, ruošiamas muzikinis-literatūrinis vakaras-viktorina. Poilsiautojams visą sezoną koncertus, spektaklius rodytų viešieji, kauniečiai, anykštiečiai, kitų respublikos miesto kolektyvai. Štai, ir šiomis dienomis Anykščiuose koncertavo Laimėdžių kurorto meno savi-veiklininkai.

Kaip papasakojo poilsio namų direktorius H. Stankevičius, netolimoje ateityje „Šilelyje“ bus įgyvendinta nemažai naujovių. Čia išaugs nauja 250 vietų valgykla, miške poilsiautojų patogumui bus išasfaltuoti takeliai, numatoma autobusų stovėjimo aikštelė pastatytų paviljoną. Kapitališkai rekonstravus 150 vietų korpusą, nuo 1982 metų poilsio namai pradės veikti išties metus.

Prie mėlynuojančios Sventosios, Anykščių šilelio pušų prieglobstyje įsikūrę poilsio namai žinomi toli už mūsų respublikos ribų. Namai, kuriuose kiekvienas maloniai praleidžia savo atostogas, įgauna naujų jėgų, įgyja malonių įspūdžių.

Vyt. Bagdžius

„K. d.“ koresp.

ŽINIOS

APIE PIENO IR MESOS GAMYBĄ ANYKŠČIŲ RAJONO OKIUOSE 1979 M. BIRŽELIO 1 D.

(pagal ekonomines grupes)

Okio pavadinimas	Bendroji pieno g-ba %, lyginant su 1978 metų tuo pačiu laikotarpiu		Primerkta pieno 100 ha ž. ū. n. cent		Primerkta pieno vidut. iš 1 karvės kg		+ padidėj., — sumažėj., pieno (kg), palyginus su 1978 metų tuo pačiu laikotarpiu		Bendroji mėsos g-ba %, palyginus su 1978 m. tuo pačiu laikotarpiu		Pardavimo valstybei bei 1-ojo pusmėsio plano su papildoma užduotimi įvykdomas proc.		Parduota valstybei produkcijos proc. lyginant su 1978 m. tuo pačiu laikotarpiu	
	pieno	mėsos	pieno	mėsos	pieno	mėsos	pieno	mėsos	pieno	mėsos	pieno	mėsos	pieno	mėsos
I GRUPE														
„Anykščių šilelis“	95	222	1342	— 89	104	59,6	71	80	91	97				
„Ateitis“	103	175	1168	+ 71	117	51,3	81	104	107	113				
„Gintaras“	90	208	1156	+ 128	88	67,9	72	91	93	89				
K. Staro	88	218	1193	+ 140	105	43,7	63	69	87	109				
„Lenino keliu“	98	263	1462	+ 18	117	80,6	68	85	90	123				
Surdegis	77	135	839	+ 252	62	21,7	43	41	71	59				
„Svyturys“	110	319	1560	+ 121	134	83,9	89	108	115	130				
Sodininkystės t. ūkis	98	236	1618	+ 63	94	57,6	78	82	92	98				
Raguvelės t. ūkis	88	163	990	+ 140	99	39,3	72	106	86	94				
Staskūniškio t. ūkis	92	158	1245	+ 141	82	29,8	75	63	89	78				
II GRUPE														
Andrioniškis	92	151	1119	+ 116	122	32,8	67	63	89	118				
„Atžalynas“	94	173	1102	+ 167	77	33,9	79	68	84	74				
„Aukštakalnis“	85	201	1180	+ 249	117	33,7	62	76	81	117				
„Aušra“	84	154	973	+ 200	56	30,2	60	53	78	55				
„Ažuolas“	90	172	1011	+ 100	111	31,3	71	78	88	99				
Cerniachovskio	78	175	988	+ 313	38	47,3	62	71	79	66				
„Gegužės pirmoji“	91	186	1232	+ 139	86	21,0	61	59	86	80				
Kurkliai	102	200	1369	+ 2	68	21,4	83	48	104	72				
Levaniškis	101	204	1484	+ 78	96	30,9	82	54	101	84				
„Pirmyn į komunizmą“	101	236	1358	+ 9	135	39,7	87	97	111	134				
„Už taiką“	91	149	932	+ 119	105	43,8	60	88	84	106				
„Vlenybė“	90	126	910	+ 107	81	23,5	63	73	92	78				
Jakšiškio t. ūkis	101	164	1279	+ 10	115	48,4	72	79	98	121				
III GRUPE														
„Gimtoji žemė“	91	185	1186	+ 76	133	46,2	81	86	97	138				
M. Melnikaitės	111	104	954	+ 124	173	31,3	84	114	117	185				
„Nevežis“	97	188	1211	+ 45	82	38,7	81	66	98	78				
„Puntukas“	89	170	1176	+ 76	68	39,6	80	87	88	67				
Skiemonys	97	155	965	+ 51	93	26,3	66	73	98	94				
Svėdasai	88	205	1173	+ 173	121	71,1	74	78	96	117				
Naujasodžio t. ūkis	81	103	909	+ 212	84	25,2	64	78	75	83				
Kolūkiuose:	93	183	1148	+ 100	94	43,1	70	77	92	96				
Faryb. ūkiuose:	93	174	1218	+ 111	90	42,0	72	74	89	109				
Elmininkų eksp. ūkis	93	252	1287	+ 119	79	58,0	69	63	91	80				
RAJONE:	93	182	1160	+ 102	93	43,0	70	75	94	97				

Valstyb. statistikos Anykščių rajono informacinė skaičiavimo stotis

Auklėjimo pamoka

I Anykščių autotransporto autobusu, vykstantį maršrutu Anykščiai — Vilnius, šių metų gegužės 19 d. 14 val. 30 min. įsėdau Alantoje. Čia autobuso laukė nemažas būrys keleivių, jų tarpe apie 30 šešiolikos-aštuoniolikos metų jaunuolių. Atvykus autobusui, energingas jaunimas sukėlė hereikalingą spūstį, stumdymąsi ir nekreipė jokio dėmesio į vyresniųjų keleivių pastabas. Tuomet autobuso vairuotojas J. Imbrasas priėjo prie durų ir labai greitai, gražiai ir mandagiai padarė tvarką. Pirmiausia į autobusą įleido vykstančius iki galinės stoties — Vilniaus ir pagyvenusius keleivius, vė-

liau merginas, ir pagaliau berniukus. Vienas berniukas visgi prisipraudė į autobusą, kai dar nebuvo sulipusios visos merginos. Vairuotojas mandagiai paprašė jį išlipti iš autobuso, pasakęs, kad reikia gerbti mergaites ir jas įleisti pama. Visi sulipo gražiai ir tvarkingai.

Buve autobuse pagyvenę keleiviai gerėjomės vairuotojo poelgiu. Kokia veiksminga auklėjimo pamoka buvo praversta! Jaunimą auklėti turi ir privalo ne tik mokykla.

A. Sevanas
Vilniaus Valstybinio pedagoginio instituto docentas

Anykštiečiams rūpi grožis

Dar iš tolo pakelyje į Aknystų pagalbinių ūkių pastatų, kur graži išlanki medžių alėja. Si žaliuojanti alėja kiekvieną atveda į ūkio centrą, kur kiekviename žingsnyje taip pat išvys medžius, dekoratyvinius krūmus, žydinčias gėles. Rūpestingai čia tvarkomas parkas, kasmet prie ūkinių pastatų, centre pasodinama nemažai medelių. Graži aplinka prie daugiaabučių gyvenamųjų namų. Čia gyvenančios Aknystos psichoneurologinio internato darbuotojos virėja Genė Vainienė, medicinos felferė Valė Skardžiuvienė, sanitarė Irena Kloviene, siuvėja Elena Kirilauskienė ir kitos pasirūpino, kad nuo ankstyvo pavasario iki rudens žydėtų gėlės.

Ateityje Aknystų pagalbinių ūkių dar labiau išgražės, nes jau sekanciais metais bus paruoštas ūkio želdinimo projektas.

B. Vylaitis

Idoml ekskursija

Gegužės mėnesio pabaigoje Sodininkystės tarybinio ūkio administracija suorganizavo penkių dienų ekskursiją maršrutu Leningradas — Talinas.

Leningrade, revoliucijos lopšyje, susipažinome su Leningrado istorinėmis-revoliucinėmis vietomis, Leningrado miestu, aplankėme Ermitažą, vaikščiojome Estijos sostinė — Talino gatvėmis.

Sodininkystės tarybinio ūkio darbuotojai labai dėkingi už suruoštą idoml ekskursiją po tokius nuostabių miestus, kaip Leningradas ir Talinas.

J. Ražanas,
mechanizatorius

KOLEKTYVINIS DARBAS

VANDENS ŠVAROS MĖNESIUI PASIBAIGUS

Gegužės mėnesį ūkiuose, įmonėse, organizacijose buvo patikrinta vandens ūkio būklė.

Apibendrinus atliktų patikrinimų rezultatus, paaiškėjo, kad vandens ūkio priežiūra rajone gerėja. Panaikinti pernai buvę teršimo šaltiniai, naftos produktai židiniai. Pagerėjo gręžinių šulinių, naftos, amoniakinio vandens saugyklų išvaizda. Tvarkingai surenkami panaudoti tepalai, vedama tiksliai jų apskaita.

Džiugu, kad daugelio ūkių vadovai suprato žaliųjų apsauginių zonų palei atvirus vandens telkinius reikšmę. Tikrinami šias zonas, nebe-

radome nei mėšlo krūvų, nei naftos bėgimo pėdsakų.

Gegužės mėnesį gražiai tvarkė aplinką K. Staro, „Lenino keliu“. Skiemonių kolūkių, Sodninkystės tarybinio ūkio, Paraisčio durpių įmonės, Anykščių radijo-televizijos stoties darbuotojai.

Tačiau nubaustų asmenų skaičius rodo, kad dar ne visi pašo gamtos saugos įstatymų reikalavimų. Ypač aktualu, kad įmonėse, organizacijose ir ūkiuose būtų įrengtos tvarkingos plovyklos su nutekamojo vandens valymo įrenginiais.

Tačiau dar nėra gerai įrengtų plovyklių „Ažuolo“.

M. Melnikaitis. „Gegužės pirmosios“ kolūkiuose. Matyt, laikas galvoti apie jų rengimą su pirminiais valymo įrenginiais, kurie labai nesudėtingi.

Baigėsi gegužė, bet tai nereikia, kad vandens ūkio objektus galima palikti nesutvarkytus iki kito metų. Gamtos saugos darbuotojai privers atsakyti kiekvieną, kuris pasikėsins į žaliąjį gamtos rūbą, terš jos melsvus vandenį.

A. Kačanauskas
Anykščių melioracijos eksploatacijos valdybos vyresn. inž. vandens ūkio ištekliams

Kai kūrėjas — gamta...

Pažinti su kiekvienu didesniu miestu pradedame nuo architektūros, istorijos paminklų, užsukę į muziejus — matome dailininkų kūrinius. Bet be istorijos, dailės paminklų, sukurtų žmogaus, yra dar paminklų, kurių kūrėjas — gamta. Augalai, medžiai, paukščiai, žvėrys, akmenys... Šie paminklai po tviskės dangumi, su jais galima susipažinti nuėjus miškan, paupin, paežerėn, žaliuojančiomis pievomis. Kur yra ir kokie jie, tie gyvieji gamtos paminklai, kuriuos reikia globoti, išsaugoti aleitės kartomis, sužinosime perskaitę neseniai iš spaudos išėjusią Kęstutis Balevičiaus knygą. Pirmasis panašus pobūdžio leidinys apie mūsų respublikos gamtos paminklų išėjo 1971 metais. Nuo to laiko nemažai kas pasikeitė. Papildytas gamtos paminklų sąrašas, aptikta naujų retų augalų augimviečių, įsteigti nauji draustiniai.

K. Balevičius vėl apsilankė seniau aprašytose vietose, pabuvojo ir naujose, kur apžiūrėjo idomius gamtos objektus, kad savo įspūdžiais pasidalytų su skaitytojais. Skaityti šią gyvai ir vaizdžiai, su meile mūsų krašto gamtai parašytą knygą, ir tartum kartu su autoriumi keliauji po respubliką, klausais jo pasakojimo. Daug reikia žinoti ir savo akimis regėti, kad pasikui galėtum būti gudu po visą Lietuvą...

K. Balevičius šią idėją keliame, kur susipažįstame su gamtos paminklais, pradeda nuo Vilniaus apylinkių. Daug idomius gamtos mylėtojas gali aptikti bevaikščiadamas po Vingio parką, Žaliųjų ežerų pakrantėmis. Keiliu pasukus į respublikos pietus, susipažįstame su Rūdninkų glios praeitimi ir

* J. Kęstutis Balevičius. „Lietuvos TSR gamtos paminklai“. Vilnius, „Mintis“, 1979.

dabariniui, pasidalome po Gudų girią, Cepkelių rezervatą, prisimename drevėtas pušis, senųjų bartininkų laikus, siebimės žemyninėmis kopomis. O apsilankius istorine praeitimi garsėjančioje Merkinėje, rūpi nueiti ir į pamerkio pievas, kur auga smiltyninis eraičinys, kampuotieji česnakai, lietuviškoji naktydė ir kiti reti augalai. endemai. Daug retų augalų ir prie Alytaus esančiame Vidgirio miške. Ten galima aplankyti didžiulę rusmenę, sinavadą, daugiametę blizgę, dantažolę ir kitas mūsų floros įžymybes. Pūnios šilas garsus ne tik aukštais medžiais, bet ir tokiomis žolynais kaip raudonasis garbenis, kuris įrašytas net į „TSRS Raudonąją knygą“. Nemažai vietos knygoje autorius skiria gulbių ežerui Zuvintui, jo atvaizduose randantiems priglūbstį paukščiams, aptariai Suvalkijoje aplinkamais botanikos reliktais. Skirelyje „Nemuno ir Neris santakoje, panemunėmis“ K. Balevičius supažindina skaitytojus su Kauno ažuolyno istorija, pasakoja apie pasakišką Girstupio slėnį, Nemuno pakrantių gamtines įžymybes.

Daug idomius gamtos paminklų yra ir Baltijos pajūryje, Kuršių marių pakrantėse. Ventės ragas garsėja paukščių traukimu, Tyrų pelkė — botaninėmis reliktybėmis, o koks unikalus, nepakartojamas gamtos kampelis — Kuršių nerija su savo kopomis, kalnapušių masyvais, pilkųjų garmių kolonijomis. Kalbedamas apie Zemaityją, paminklinius šio krašto medžius, Kamanų pelkęs augmeniją autorius supažindina skaitytojus ir su Zemaityjos parko kūrėju Izidoriumi Na-

vidansku, akmenų muziejaus iniciatoriumi Vaclovu Intu, daigynų entuzlastu Kęstutiu Kalteniu, tais atkakliais savo tikslo siekiančiais žmonėmis, kurie kuria didingus, monumentalius gamtos paminklus. Knyga užbaigiama Aukštaitijos krašto apžvalga, pasakojama apie garsųjį Stelmuzės ažuolą, vaizdingąsias Ignalinos apylinkes, LTSR nacionalinį parką, užsukame į Anykščių šilę...

Sis skoningai išleistas, gausiai iliustruotas išraiškingomis K. Verbieko, J. Vaitkausko, V. Ilevičiaus, A. Saulio, J. Cepukėnaitės ir paties autoriaus nuotraukomis leidinys ne tik supažindina su mūsų respublikoje augančiais retais augalais, čia besiveisiančiais gyvūnais ir kitais gamtos apsaugos įstatymo saugomais objektais, bet ir skatina alidesniu žvilgsniu pasidairyti po mūsų kraštą, žadina meilę toms globotiniams gamtos relikvijos.

V. Giedrys

Reikalinga

Ukmergės kilnojama mechanizuotai montavimo kolonai skubiai reikalingas vyr. buhalteris (apriūpinama gyvenamuoju plotu) ir darbu vykdytojas. Darbu Anykščių rajono objektuose.

Kreiptis: Ukmergė, Antakalnio 60.

Ukmergės remonto-statybos valdybai darbu Elmininkų eksperimentinio ūkio mechaninių dirbtuvių objektuose reikalingi: mūrininkai, betonuotojai, dailidės.

Atlyginimas akordinis-premijinis.

Kreiptis į darbu vykdytoją statybos aikštelėje.

Valdybos viršininkas

uo vieškelio
Andrioniškis
— Viešintos
netoli Akme-

nos pradinės mokyklos Troškūnų link pasukęs kelias maždaug už kilometro priartėja prie nedidelės giraitės kairėje. Brenda ir neišbrenda iš jos kimsynų, baly šviežia žalumna plazdantys beržai, kur sausiau — siuruoja eglės, klausosi rytinio paukščių choro. Girios pakraštyje susitvenkusios, ūksmėje slypinčios balos plusteli į pamiškės įlompę, suskamba pro šiekštus prasispraudusios srovelės, sublizga iš drėgmės alsuojančios tankmės išsprukusios, upelio pradžia virsdamos. Bet tas upokšnis, vos spėjęs išsivaduoti iš miško, įpuola griovinė. Skersai laukų nusidriekia, lyg įtempta styga tarp žolynų sublyksti. Taip prasideda dar vienas Sventosios intakas, kurį mūšy senoliai praminė Grieža (8,4 km ilgio). Sako, seniau, kai dar nebuvo melioruotas aukštupis, šis upokšnis čiuveno, grietė ne tik sprukdamas iš miško, bet ir padirvėdavo savo kilpas raižydamas linksmai gurgeno, purienų sąžalynais švietė. Tiko guviai upelėl Griežės vardas. Iš to vandenvardžio ir aplinkiniai kaimai sau pavadinimus susikūrė. Griežionys, Griežionėlės, Pagriežiai...

Dabar kone trečdalis savo kelio upeliukas teka tyliai, šiek tiek pagilėja ir paplatėja, kai iš dešinės priima vienintelį savo intaką Braizgę, tokią pat ištiesintą, tarp laukų įsirežusią. Skaidriame vandenyje atsispindi kylančios dangaus vėversys, praskrendančios pompės sparnų motas, pievų žiedų margumynai...

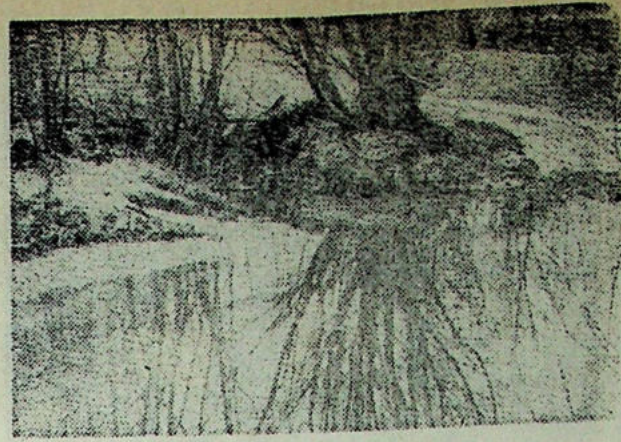
Ties Pagriežių kaimu Grieža jau gauna laisvę, ima lekėti melioratorių nuleista vėga, kurią žymi aukštoki krantai. Virš upokšnio vingių stovi viršūnės surėmę alksniai, svarina šakas gluosniai, ievos. Joms pražydu baltais debesimis nušvinta Griežos pakrantės, į tekęsninga žiedlapių, slėnių sklidinį svaigaus kvapo... Ir nors toliau bevingiuodama Grieža suka pro Butkiškių kaimą, kerta eglėmis ošiantį mišką, bet alksniai ir ievos vis lydi upokšnį, ir miško tankmė nepalieka jo. Miške klaidžiojančios Griežos krantai vėl lėksti, durpėti. Mėgta šias pakrantes šernai,

Dekoja

Reikiame nuoširdžią padėką „Lenino keliu“ kolūkių valdybai, pirmininko pavaduotojui V. Polikevičiui, mechanizatoriams, vairuotojams, kolūkiečiams, Stasei Kamarovai, giminėms, kaimynams, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums, laidojant mylimą mamytę Juzę Vaičiuvienę.

Dukros

Mirus JUOZUI SAKENUI, reikiame nuoširdžią užuojautą velionio žmonai ir artimiesiems. Anykščių gyvulių priėmimo punkto darbuotojai

Grieža

daug kur jos išknaisiotos, išraustos, paversmiuose „purvo vonios“ įsirengta.

Eidami dešiniojo, miško ūksmės gobiamu Griežos krantu, atkreipėme dėmesį į neįprastą šaltinį, kurio tyras krištolinis vanduo nedeledė srovele — melniniu upokšniu įplūsta į Griežą. Besilenkiant paragauti šaltinio vandens, ką tik buvęs tyras, skaidrus vanduo ėmė drumstis, sukuriuoti dugno smėlis. Pakilęs vanduo plūstelėjo stipresne srovele į čia pat tekančią Griežą. Kiek pat tekančią Griežą. Kiek „pavirės“, pasidrumstęs šaltinio vanduo tuoj aprimo, ėmė slūgti, lyg prislopintis po kupančių puodu ugnį, pasimatė šaltinio dugnas, panašus į miniatiūrinį kraterį, vanduo nuskaudėjo. Bet, pasirodo, labai trumpai tesėsi ta šaltinio ramybė, vėl pamazui ima kilti vandens fontanelis, drumsčiai, suneirama versmė. Vėl užverda „katilas“, ligi kraščių prisipildo. Taip ir pulsuoja tas šaltinis potvyniais ir atoslūgiais.

Arlėdama prie Andrioniškio, Grieža parodo savo narsą, įsigrauzusi tarp statokų, miškų apaugusių krantų ji

vietomis čiuurlena akmenimis nubarstyto dugnu, linksmai skamba sukdamą vingį po vingio. Su mišku Grieža atsiveikina prie pat Andrioniškio, dešinėje lieka smėlėta kapinių kalva, už jos — pušimis siuruojantis Andrioniškio piliakalnis. Jį kasinėjant buvo rasta koklių fragmentų, monetų, žalvarinių žiedų, segių. Dar 1899 m. išleistame F. Pokrovskio „Archaeologiniame Kauno gubernijos žemėlapyje“ buvo minimi Andrioniškio piliakalnio radiniai, spėjama, kad jie XII-XIV amžiaus. Galimas dalykas, kad šiose apylinkėse, Griežos žemupyje ir jos santakoje su Sventąja, dar anksčiau gyveno žmonės, įsikūrę miškų apsuptuose paupiuose.

Savo bėgsmu, levomis, gluosniais apkašytais krantais pagyvinusi Andrioniškį, prasmukusi paplėnę, Grieža rita į Sventąją. Vingrus upokšnis, pamatęs, kad jau kelionės galas, riečia alkūnę, lyg norėtų grįžti atgal, bet ne ką darysi, vis tiek reikia savo vandenį atiduoti Sventajai. Pro išlinkusius gluosnius, pro žalias jų arkas Grieža sruva upėn, susilieja su plačiu, veržliu pro Andrioniškį varančios savo vandenį Sventosios srautu.

V. Račkauskis,
M. Telksnytė

Redaktorius ST. VINCIONAS

Anykščių rajono buitinio gyventojų aptarnavimo komitetas be paskyrų parduoda viengubą pjovimo colines lentas.

Direktorius

Nuoširdžiai užjaučiame „Anykščių šilėlio“ kolūkių valdybos pirmininką VLA-DA SOSTAKĄ, motinai mirus.

Burbliškio aštuonmetės mokyklos mokytojai

Nuoširdžiai užjaučiame JADVYGĄ VIZYNIENĘ, staiga mirus mylimam vyrui.

Anykščių centrinės ligoninės pediatrai

MYKOLUI AUGULIUI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, nuoširdžią užuojautą reiškia

Anykščių II-os vidurinės mokyklos XII klasės mokiniai ir auklėtojai.

POVILUI RUDOKUI Tegų nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valanda, netekus mylimo tėvelio. Andrioniškio kolūkių vairuotojai ir mechanizatoriai

ALGIUI RUDOKUI Mirus mylimam tėveliui, reikiame nuoširdžią užuojautą.

Anykščių sviesto gamyklos profsąjunginė organizacija

VYTAUTUI RUDOKUI Mirtis atėmė iš Tavęs mylimą žmogų — tėvelį. Nuoširdžiai užjaučiame ir liūdim kartu su Tavimi. Elmininkų eksperimentinio ūkio vairuotojai ir garažo personalas

KAZEI LAVRIKAIEN Mirus mylimai mamytėi, reikiame nuoširdžią užuojautą. Statybinių gatvės namo Nr. 12 III laiptinės gyventojai

VYTAUTUI RUDOKUI Gilaus liūdesio valandą, mirus tėveliui, nuoširdžią užuojautą reiškia P. ir A. Zvirbliai, J. ir A. Cerskai, S. Martuliuskaitė, V. ir A. Puodžiūnai.

POVILUI RUDOKUI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, nuoširdžią užuojautą reiškia Andrioniškio kolūkių valdyba.

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spaudinama rotacine mašina. Ind. k. 67352. Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.083 Užsak. Nr. 1024

67262 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiško ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективные дарбас» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы в Аникийском районном Совете народных депутатов (на литовском языке)